

[Poul Dam.]

nøje efter, hvad det egentlig er, venstre har foretaget sig i sin regeringsperiode. Det er måske endnu værre og endnu dårligere forberedt, end vi hidtil har haft lejlighed til at konstatere, og jeg skal helt se bort fra, om det skyldes dårlig vilje fra venstres side eller det har andre årsager.

Dernæst er der et par statsretlige bemærkninger, jeg gerne vil komme med.

Jeg synes, man bør stille sig selv det spørgsmål, hvorvidt en regering har pligt til at gennemføre åbenbart urimelige beslutninger i folketinget. Hvor langt går en regerings pligt? Hvis nu folketinget her vedtog, at 2 og 2 er 5, hvilket jeg såmænd godt tror at visse partier ville kunne gå med til, så er spørgsmålet: er regeringen da forpligtet til at lægge dette nye aritmetiske princip til grund for statsregnskabet og finansloven og alt muligt andet? Der kunne komme mange morsomme ting ud af det. Nu er der her vedtaget en masse dobbeltbesparelser. Hvorfor i alverden skal regeringen være forpligtet af noget så meningsløst og så tåbeligt? Der er vedtaget et brud på bestående overenskomst, nemlig med forslaget om at nedsætte rådighedstimerne. Kan regeringen være bundet af en åbenbart ulovlig vedtagelse i folketinget? Efter min mening ikke. Og så er det naturligvis godt, at regeringen er ydmyg. Ydmyghed er jo en fremragende dyd, og den nuværende regering er stærkt præget af den, som det fremgik af finansministerens redegørelse. Man bøjer sig for de vedtagelser, der gøres, og vil prøve at administrere dem loyalt, man er jo kun en mindretalsregering. Hr. Lysholt Hansen sagde, at man tog det sure med det søde, og jeg forstår, at den ene af tingene er at gennemføre disse, det må ikke hedde besparelser, jeg ved ikke, hvad det skal hedde for tiden, disse ting, og det andet er at være regering. Hvad det så er, der er surt, og hvad det er, der er sødt, ved jeg såmænd ikke rigtig, men det kan vi måske få svar på . . . nej, ikke her i salen, et andet sted ved lejlighed.

En anden statsretlig bemærkning vedrører hele den måde, hvorpå disse ting nu køres igennem. Jeg har selv været meget skeptisk over for, om så store ændringer i en vedtaget finanslov kan ske ved et aktstykke, og jeg er ikke helt sikker på, at formalia kommer i orden ved, at vi nu får denne

debat her i folketinget, selv om jeg indrømmer, at når finansministeren her i sin redegørelse direkte henviste til, at aktstykke nr. 322 var uddelt til folketingets medlemmer, så er dette aktstykke så at sige blevet et bilag til redegørelsen og indgår altså i det, man skal tage stilling til.

Socialistisk folkeparti føler sig ikke forpligtet af regeringens ydmyghed. Vi er også ydmyge, men ikke helt på samme måde. Vi mener ikke, at det er særlig klogt eller rigtigt af regeringen at tage medansvar for så meget af den borgerlige politik, og vi er i hvert fald ikke med på vognen i den sammenhæng. Jeg ved ikke, om man helt har gjort sig klart fra regeringens side, i hvilken grad befolkningen vil lægge skylden for disses besparelser på regeringen og de nuværende ministre. Hvor mange af de sociale besparelser vil den højtærede socialminister personlig få ansvaret for, uanset at vi andre ved, at hendes parti har stemt imod dem? Det bliver ganske svært for socialdemokratiet at forklare, at man har stemt imod disse ting og derefter tager medansvar for dem som regering.

Vi vil ikke være med til det. Vi føler os ikke bundet af, at folketingets flertal har foretaget disse borgerligt indstillede udgifts-nedsættelser — for nu ikke at bruge ordet besparelser. Jeg indrømmer, at der er andre punkter, hvor besparelserne mere ligner taskenspillerkunster, men det er formodentlig ikke det ord, fru Grethe Philip ønskede at man skulle anvende i stedet.

Vi begynder ikke at acceptere de besparelser, som vi i sin tid stemte imod. Vi accepterer heller ikke de alternative besparelser. Vi kan ikke se, at der er nogen forpligtelse til at erstatte de umulige besparelser med nogle andre. Vi mener ikke, at der er vist en sand sparevilje eller en virkelig forståelse for de økonomiske sammenhænge ved disse forslag.

Vi er fra socialistisk folkepartis side ikke modstandere af besparelser. Enhver, der har en lille smule politisk hukommelse, vil vide, at vi ofte har talt for et grundigt, systematisk, langsigtet arbejde med offentlige besparelser, men vi vil gerne understrege det grundige og det langsigtede.

Det, der foregår her, og det, der foregik ved finanslovvedtagelsen, er jo, at man slår om sig i blinde. Man rammer det, der er